

VAKANTIE ???

Niets, maar dan ook niets hebben ze me verteld. Ik word zomaar opgepakt en meegenomen. Angstig schuil ik in een hoekje en ik wil daar helemaal niet meer vandaan, mijn eten en drinken raak ik ook niet aan. Ineens vind ik een lekker schuilplekje, hier

vinden ze me nooit! Maar dat vinden de baasjes zeker niet leuk, want ze stoppen en blijven zoeken. Ha ha, je vindt me toch niet. Hoor ze eens roepen. Wel tien minuten zijn ze bezig. En verhip, vinden ze me toch. "Je mag niet op de acuu gaan liggen", zo zeggen ze. Wat dat dan ook mag zijn. Weer mislukt dus.

Wat denken ze wel; me zomaar meenemen, ik ga in hongerstaking. En weet je wat nog erger is, ze nemen me steeds mee naar een ander plekje, ze laten het me dan zien. Ik zie steeds een heel andere omgeving als thuis en de taal is ook al anders. Gute Nacht hoor ik, het lijkt wel Hollands, maar is het niet.

En als ik eindelijk uit mijn schuilplaats kom, zie ik hoge bergen met veel wit. Ik hoor m'n baasjes zeggen: "Wat een hoop sneeuw ligt er nog." Maar wat is sneeuw, ik begrijp er

niets van. Gelukkig wordt het donker en gaan ze slapen, dus doe ik dat ook maar. Ik nestel me op de stoel van mijn vrouwtje, dat is een bekend luchtje voor mij.

Maar schrik, alweer rijden, het wordt steeds warmer en warmer. Gelukkig laten ze me af en toe naar buiten, maar stel je voor: ik zit aan een touwtje. Alsof ik weg zou willen lopen, heb je dat ooit gedacht? Ik wil alleen maar naar huis. Ja, u begrijpt het misschien al, ze zijn op reis en ik moet mee. Maar waarheen?

Ik begin gewend te raken aan dat ding waar ik kan slapen, eten (dat ben ik toch maar gaan doen, onder protest, anders val ik zoveel af). Maar de omgeving is en blijft een angstig iets voor mij. Gelukkig streelt mijn baasje en bazinnetje me telkens en fluisteren ze me lieve woordjes toe. Maar toch, het is vreemd en ik zie op een gegeven moment alleen maar water, daar wil ik helemaal niets van weten, toch kijk ik af en toe stiekem uit het raam, want ik ben best een beetje nieuwsgierig geworden.

Ik zie dat mijn baasje en z'n vrouw blijkbaar genieten. Laat ik me dan maar aanpassen. Het ding waar ik in slaap en eet herken ik al, daar ben ik niet meer zo bang voor. Na dat grote water gaan we weer een stukje rijden en niet lang daarna mag ik weer (aan het lijntje) naar buiten. Mmmm, het is warm en de zon schijnt, ik zoek een lekker plekje buiten en strek me helemaal uit. Eindelijk blijven we hier. Ik geloof dat er hier een heleboel lot- of soortgenoten wonen. Het is mij best, ik ben aan een strandje van de Griekse kust gekomen en ga

hier heerlijk van de zon genieten, soms voor de camper, soms eronder. O ja, ik ben Sigmund (genoemd naar Sigmund Freud).